

ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರ ಬದುಕನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರೇ ಇಲ್ಲವೇ ಆಧುನಿಕತೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡವರೇ? ಅಲೌಕಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಲೌಕಿಕದ ಜಂಜಡದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿರುವವರೇ? ಕಷ್ಟಗಳ ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೇ ಹೊತ್ತು ಅದರಡಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲಾಗಿ ಬಾಳಿದವರೇ, ಇಲ್ಲ ಆ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಅವರ ಬೆರಳ ತುದಿಯ ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತಗಳಾದುವೇ? ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅವರ ಮೇಲೆ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಹೊರಿಸಿದುದರಿಂದ ತಾವು ಜಗನ್ನಾತೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಎಂದು ನಂಬಿದರೆ, ಇಲ್ಲ ನಿಜವಾದ ದೈವೀ ಬಾವ ಅವರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತಾನೆ ಮನೆ ಮಾಡಿತ್ತೇ? ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ದೈವೀಭಾವ ಎಂದರೆ ಏನು? - ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು, ನಿಜವಾಗಿ ವಿಚಾರಶೀಲರಾದವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಲೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವೈಚಾರಿಕತೆ

ಪತಿಯೇ ಪರದೈವ ಎಂದು ನಂಬಿದವರು ಅವರು. ಆ ಅಲೌಕಿಕ ಪತಿ ಇಹಲೋಕದ ಮತ್ತು ಪರಲೋಕದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ್ದ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಕೆ ಮರು ಮಾತಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ತಂದೆಯ ಮನೆ ಮತ್ತು ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಗಳ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳನ್ನು ವ್ರತ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದರು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಬದುಕು ಮನೆಯ ಹೊಸಲಿನ ಈಚಿನದು, ಆಚೆಗೆ ಆಕೆಗೆ ಜಗತ್ತೆಂಬುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ನಿಯಮ. ಅದನ್ನು ಈಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಅದರಂತೆ ನಡೆದರು. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಕೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು. ಆದರೆ ಯಾವ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಸಂಕೋಲೆಗಳು ಎಂದು ತೋರಿದುವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಆಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಹಿಂದುವೊಬ್ಬನ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಊಟ ಬಡಿಸುವುದು, ಅವನು ಉಂಡಜಾಗವನ್ನು ಹಿಂದುವು ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದು ಯಾರೂ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಹಿಂದುವಿಗೆ ತನ್ನ ಒಳಪಂಗಡದವನಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರಲ್ಲ, ಊಟಿಂಡಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಸಹನೀಯರು. ಆದರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರಾದ ಆಕೆ, ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ,

ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲದ ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಮುರಿದರು. ಅಮಜಾದ್ ಅವರಿಗೆ ಮುಸಲ್ಮಾನನಾಗಿ ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಆಕೆಗೆ ಆತ ಸ್ವಂತ ಮಗನಂತೆ ಕಂಡ. ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ನೂರು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆ ಅವರು ಹೀಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಆಧುನಿಕರಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕರಾದರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ವಿಜ್ಞಾನಯುಗ, ವಿಚಾರಯುಗ ಎಂದು ನಾವು ಕರೆಯುವ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದಾಗ ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವೈಚಾರಿಕತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಒಬ್ಬಕೆ ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ: 'ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸು. ಅವರು ಓದಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಲಿ!' ನಿವೇದಿತಾ ಎಂಬ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮಹಿಳೆ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಶಿಷ್ಯೆ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಂದು ಶಾಲೆ ತೆರೆದಾಗ ಆ ಶಾಲೆಗೆ ಐದಾರು ಶಿಷ್ಯೆಯರನ್ನು ಕೂಡಿಹಾಕುವುದೂ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ದಿನಗಳು ಅವು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲೇಕೊಡದು ಎಂದು ಇಡೀ ಭರತಖಂಡದ ಜನ, ಅದರಲ್ಲೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯ ಜನ ನಂಬಿ, ಆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದಿದ್ದ ದಿನಗಳು ಅವು. ಅಂಥ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರು, ತಮಗೇ ಶಾಲೆಯ ಸುಖ

ಶ್ರೀಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ಪತಿಯೇ ಪರ
ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಹಿಂದೂ
ಮಹಿಳೆಯಾದರೂ ಆಧುನಿಕರಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕರಾಗಿದ್ದರು.
ಅವರ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ವೈಚಾರಿಕತೆ ನಮ್ಮನ್ನು
ಚಕಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ

ಕಾಣಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದವರು, ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಗೆ ತನ್ನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಯಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಅವರು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದ ಸ್ತ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಚಳುವಳಿಯ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಅಲೌಕಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ

ಇನ್ನು ಅವರ ಲೌಕಿಕ-ಅಲೌಕಿಕತೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅವರ ಪತಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಅವರ ಶಿಷ್ಯವೃಂದದವರೂ, ಭಕ್ತರೂ, ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅವತಾರ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಅವರನ್ನು 'ಅವತಾರವರಿಷ್ಠ' ಎಂದರೆ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಅವತಾರ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದರು. ಅಂಥವರು ಶ್ರೀಮಾತೆಯನ್ನು ದೇವಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಅವರು ಜಗನ್ನಾತೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಅಥವಾ ಅವತಾರ ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಶಾರದಾದೇವಿಯವರನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣುವುದು ಸಂಸಾರದ ನಾನಾ ಕಷ್ಟಗಳ ನಡುವೆ. ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ, ಅನಂತರ ದೈವಿ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಪತಿಯ ಮರವೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಅವರಿಂದ ಸ್ವೀಕೃತರಾದಾಗಲೂ ಮರೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಅವರ ಊಟೋಪಚಾರಗಳನ್ನೂ, ಬೇಕುಬೇಡಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದುದು, ಪತಿಯ ಮರಣಾನಂತರ ಕಾಮಾರಪುಕುರ, ಜಯರಾಮವೆಚಿ ಎಂಬ ಕುಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಬಡತನದ, ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆಗಳ ನಡುವೆ ಬಾಳಿದ್ದು, ಜನ್ಮ ಜನ್ಮದ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಇಂಥ ಬಂಧುಗಳಿರಲಿ ಎಂದು ನಾವು ಬಯಸದ ನೆಂಟರ ಕಾಟ - ಇವೆಲ್ಲ ಅನುಭವಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಾಣದೆ ಹೋದ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ದೇವಿ ಸ್ವರೂಪಿಯೇ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವಿಯ ಅವತಾರವೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಎಂಥ ವಿಷಮ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಅವನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ, ಶಾಂತ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಅವರಿಗಿತ್ತು ಎಂಬುದೂ ನಿಜ. ಕಷ್ಟಗಳು ಅವರಿಗೆ ಬೆಟ್ಟಗಳಂತೆ ಬಂದದ್ದು ಹೌದು, ಆದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವು ಮಂಜಿನಂತೆ ಕರಗಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಕಷ್ಟಗಳ ಮಂಜಿನ ಗುಡ್ಡಗಳು, ತಾವಾಗಿಯೇ ಕರಗಿಹೋಗುವಂತಹವು ಎಂಬ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಅವರಿದ್ದರು.

ತಮ್ಮದು ಅಲೌಕಿಕವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ, ತಾವು ಮಾನವ ಮಾತ್ರರಲ್ಲ ದೈವೀಭಾವ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಆಗಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ಫುರಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಿದರ್ಶನಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ತರಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಭಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು ಕೇಳಿದರಂತೆ: 'ಅಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜಗನ್ನಾತೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೇಕೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ?' ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು, 'ಮಾಯೆಯಲ್ಲವೆ, ಮಗು' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸಂಗ. ಇದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ದಾಖಲಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಈ ಲೇಖಕನು ಒಮ್ಮೆ ಆಲ್ಮೋರಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಕೇಳಿದ್ದು. ಬೋಶಿ ಸೇನ್ ಎನ್ನುವ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಸ್ಯವಿಜ್ಞಾನಿಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ನಾನು ಆಲ್ಮೋರಾದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೊಬ್ಬರ ಜೊತೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಬೋಶಿ ಸೇನ್ ಪರಮಹಂಸರ ಭಕ್ತರು. ಅವರ ಅಮೆರಿಕನ್ ಪತ್ನಿಯೂ ಭಕ್ತರು.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಆಲ್ಮೋರಾಕ್ಕೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಳೆತ್ತರದ ದಂಡ ಸೇನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇನ್ ಅವರು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರು. ಕೋಯಲ್‌ಪಾರಾ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬೋಶಿ ಸೇನ್ ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಆಗಾಗ ತಂಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ಹಾಗೆ ತಂಗಲು ಬಂದಾಗ ಬೋಶಿ ಸೇನ್ ಅವರ ಮನೆಯವರಲ್ಲ ಬೇರೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮಾತೆ ಸೇನರ ಮನೆಯವರನ್ನು 'ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರಂತೆ. ಮನೆಯವರು: 'ಇಂಥ ಊರಿನಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾಪೂಜೆ ತುಂಬ ವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರಂತೆ. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಮಂದಹಾಸ ಅಪೂರ್ವವಾದದ್ದು ಎಂದು ಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲ ಭಾಸವಾಯಿತಂತೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಪೂರ್ವವಾದದ್ದು ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು: 'ನಾನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಾನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ದುರ್ಗಾಪೂಜೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ!' ಮೇಲಿನ ಘಟನೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ಬೋಶಿ ಸೇನ್ ಹೇಳಿದರು, 'ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜಗನ್ನಾತೆಯೇ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾದ ಅನುಭವವಾಗಿ ಅವರು ಪರಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿ ಶ್ರೀಮಾತೆಯ ಸೇವೆಗೆ ನಿಂತರು.'

ಮಾನವೀಯ ಗುಣ

ಕೆಲವು ಮಾನವೀಯ ಗುಣಗಳುಂಟು. ಅವು ಪರಿಷ್ಕಾರಗೊಂಡು ದೈವೀಗುಣಗಳಾಗಬೇಕು. ಹಾಗಾಗದೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ

ಕೆಲವು ಮಾನವೀಯ ಗುಣಗಳುಂಟು. ಅವು ಪರಿಷ್ಕಾರಗೊಂಡು ದೈವೀಗುಣಗಳಾಗಬೇಕು. ಹಾಗಾಗದೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಒಂದು ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏರ್ಪಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏರ್ಪಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಇತರರಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಾಣದೇ ಇರುವುದು. ಮೊದಲನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾತೆ ದೇವರನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ: 'ಚಂದ್ರನಲ್ಲೂ ಕಲೆಗಳುಂಟು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೋಷಗಳೂ ಇರದಂತೆ ಮಾಡು.' ಅವರೇ ದೇವರಾದರೆ ದೇವರನ್ನು ಏಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು? ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ. ಮನಸ್ಸಿನನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಶಿವ ಮತ್ತೆ

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸಂಘದ ಕೆಲವು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಂಗ್ಲಾದೇಶದ ಪ್ರದೇಶವೊಂದರಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಟೀ ಕುಡಿಯಲು ಮುಸ್ಲಿಂ ಟೀಲಂಗಡಿಗೆ ಹೋದರು. ಅಂಗಡಿಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಚಿತ್ರವೊಂದು ಅವರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತು. ಆಶ್ಚರ್ಯಾನಂದಗಳಿಂದ ಅದನ್ನ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತರು. ಈ ಮುಸ್ಲಿಂ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಚಿತ್ರ ಹೇಗೆ

ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬಿದ್ದಿತ್ತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹಿಳೆಯ ಚಿತ್ರವಿತ್ತು. ಆತ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಾಗದವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅವನಲ್ಲಿ ಅವರ್ಣ ನೀಯವಾದ ಆನಂದ ಭಾವ ಕೆರಳಿತು. ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನಿ ಗನಿಸಿತು. ಅವನು ಅದನ್ನು

ಬಂತು ಎಂದು ಕುತೂಹಲ ಅವರಿಗೆ. ಟೀ ಕುಡಿದಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಮುಸ್ಲಿಮನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ, 'ಆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಮಹಿಳೆ ಯಾರು?' ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಆತ 'ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಈ ಉತ್ತರ ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆರಳಿಸಿತು. 'ಮತ್ತೆ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆ ?' ಎಂದು ಅವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಆಗ ಅವನು ಆ ಚಿತ್ರದ ಹಿಂದಿರುವ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ. ಅವನು ಒಮ್ಮೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ

ತನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುಂದರ ಕಟ್ಟನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ತನ್ನ ಟೀ ಅಂಗಡಿಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಗಲಿಹಾಕಿದನು. ಈ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಅವನು ಭಾವಪರವಶತೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಆ ಭಾವಚಿತ್ರ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರದೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದರು.

ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲರ ತಪಸ್ಸಿನ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶಿವನಿಗಿಂತಹ ತಪಸ್ಸು?

ಎರಡನೆಯ ಮಾನವೀಯ ಗುಣ ಇತರರ ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಾಣದೇ ಹೋಗುವುದು. 'ನೀನು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಇತರರ ದೋಷಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಡ, ಬದಲಿಗೆ ನಿನ್ನದೇ ದೋಷಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೋ'—ಇದು ಶಾರದಾದೇವಿಯವರು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಉಪದೇಶರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಶ್ರೀಮಾತೆಯವರಿಗೆ ಅದು ಉಪದೇಶ ಮಾತ್ರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರ ಸಹಜವಾದ ಮನಸ್ಸಿತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದವರನ್ನು ದೇವತೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಂಜರಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಇತರರ ಕಷ್ಟಗಳಿಗಾಗಿ ಕರಗಿದವರು ಅವರು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೆ ಮೊದಲಾದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಂತೆಯೇ ತೀರ ಸಣ್ಣ ಜನರಿಂದ,

ದುರಾಸೆಯ ಸ್ವಭಾವದ ಬಂಧುಗಳಿಂದ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನೂ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಪ್ರಣಾಮಗಳೂ ಕಿರುಕುಳಗಳೂ ಒಂದೇ ಎಂಬ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು ಅವರು. ಆ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರಣಾಮಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹರಾದವರು.

ಒಂದು ಕಡೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೆ ಮೊದಲಾದ ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿ ಇವರೆದು ದಡಗಳ ನಡುವೆ ಶಾಂತವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಸುತ್ತಣ ನೆಲಕ್ಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಸುರಿನ ತಂಪನ್ನು ನೀಡುವ ನಿರ್ಮಲ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾದೇವಿಯವರು.

